

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. unicus. Magnitudo meritorum sanctissimæ Virginis ex parte ipsius
operum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ipforum cumulus. Et hac ratione videri posset meritorum ipsius magnitudo, & inveniri gloria ipsius mensura, cum hæc sit meritorum ipsius remuneratio: Sed ò Deus, quis conficere hoc posset!

Credo, dicebam ipsi, omnes intellectus Angelorum & hominum simul id conficere non posse, nec ipsammet Sanctissimam Virginem, juxta mentem Sancti Augustini, cognoscere omnem divitiarum suarum magnitudinem; non nisi illius est, qui exhausit se, ad locupletandum illam, perfectè cognoscere, quanti valoris sint ea omnia, quæ contulit ipsi: Sed hoc me non affligit, sed potius gaudeo, me illorum laborare ignorantia; sufficit mihi solùm nòsse, quòd impossibile sit cognoscere illa; quòdque merita ipsius & præmia, gratia ipsius & gloria infinita ratione transcendant omnes cogitationes, quæ meum possent occupare animum.

Praxis &
imitatio.

O quantum mallem ipsius investigare exercitia ad imitandum illa, quam intueri solùm ipsius excellentias, ad admirandum illas! Satis novi ex illis, si novi amare

illa, & coner participare aliquantisper ex illis: Nónne habere possum in corde meo radicem charitatis? Nónne possem colere ipsam, illamque reddere fecundam, faciens, ut omnes actiones meæ ex hoc oriantur principio? Nónne possum impendere illam totam integram, temper agens penes totum fervorem amoris, quem voluerit conferre mihi DEVS? Si nunquam permisero animam meam languere in otio, sed nunquam non defixam conservem illam soli magno aternitatis suæ negotio, ubi laborandum est ipsi absque remissione: Et tandem si implere non vero omnes meos dies, omnes meas horas, omnia vitæ meæ momenta aliquo bono opere, satis ex illis novi, hocque mihi sufficit.

Verùm hoc nihil adhuc est, respondit Thrasilus, aspexisse magnitudinem meritorum ipsius, ex parte ipsius persona & ex radice charitatis: Apparet illa incomparabiliter melius ex pulchritudine & splendore ipsius operum: Ex claritate operis. Huic potissimum intendas velim mentem & animum.

§. Unicus.

*Magnitudo meritorum Sanctissimæ Virginis
ex parte ipsius operum.*

Summum
meritum
Sanctissimæ
Virginis

Non declarabo tibi hæc sigillatim innumeram multitudinem bonorum operum, quibus

vita Sanctissimæ Virginis tota est, producta: quando enim hæc omnia exponerem in maximo splendore, produxisset Jesum Christum.

dore, quo possem, Eclypsarentur quātoque & disparerent ad aspectum maximi & exquisitissimi, quod ipsa confecit, operis. Dedit ipsa nobis DEVM Hominem, hominum Salvatorem, locupletissimum thesaurum cœli & terræ, JESUM Christum, Filium suum Unigenitum. Ecce opus ipsius; relinquamus cætera omnia, & unico huic intendamus bono operi; ponderemus valorem ipsius, & videamus quanti sit pretij: mensuremus ex hoc ipsius meritum, & cognoscemus magnitudinem Remuneracionis ipsius, id est, gloriæ, quam possidet in cœlo.

Deus Pater
nihil mere-
tur, sed
Sanctissima
Virgo me-
ruit pro-
ducendo Fi-
lium suum
Unigeni-
tum.

DEUS Pater producit ipsum so-
lus ex propria sua substantiâ, &
Sanctissima Virgo etiam sola ex
propria sua substantiâ producit ip-
sam: Sed DEVS Pater producit
ipsum absque ullo merito, & San-
ctissima Virgo ipsum producit ma-
ximo cum merito. Quare dicis,
inquirebam ipsi, nihil mereri Pa-
trem producendo ipsum? Ipse ni-
hil meretur, respondet mihi Thra-
silus, eòquod DEVS incapax sit
alicujus Remuneracionis; & quia
producit ipsum naturaliter & ne-
cessariò, nunquam habens in sua
libertate, non dare ipsi totum su-
um esse: Ecce cur dicam, quod
producat ipsum absque ullo meri-
to: Verùm si per impossibile ipse
meriti fuisset capax, certum est, in-
finitâ ratione ipsum fuisse merito-

rum, eòquod infiniti pretij confi-
ceret opus.

Sed Sanctissima Virgo incapax
non est meriti, eòquod DEVS
non sit, nec incapax Remunera-
tionis. Quando igitur ipsa pro-
prium suum producit Filium, qui
objectum est omnium ipsius divi-
narum complacentiarum, ipsa ma-
gis placet illi, & consequenter plu-
ra meretur coram illo, quàm si
creâset centies millenos mundos,
& omnes mundos ipsemet DEO
possibiles, eòquod hi omnes non
sint nisi quid minimum ipsius ocu-
lis respectu Filij sui Unigeniti,
quem Sanctissima Virgo quasi re-
producit ipsi: Sed quantum cre-
dendum est mereri ipsam per uni-
cum hoc bonum opus? Justitia
exigit, ut mereatur tantum, quan-
tum id valet; Jam valor ipsius est
infinitus, eòquod verè sit DEVS;
concludendum igitur est, ipsam
mereri infinitâ ratione.

Quantum
Sanctissima
Virgo me-
ruit pro-
ducendo
Filium Deij.

Quomodo discutris? interroga-
vi ipsum: An ignoras, quod ad
exantlandam actionem meritori-
am, hæc esse debeat in liberâ di-
spositione voluntatis? siquidem in
rebus necessarijs & naturalibus,
non æstimamus nos invenire me-
ritum, eòquod in his non detur
libertas: Jam producere filium,
non est opus, quod dependeat à
voluntate liberâ Matris, sed depen-
det à naturâ, nec ipsa disponere
potest circa illud pro voluntate
sua: Cur igitur affirmas, tantum

Ttttr 2.

meri-

produ-
ctum
istum.

meritam fuisse Sanctissimam Virginem, dum facta est Mater Filii sui Unigeniti?

Mira libertas, quam contulit Deus Sanctissimæ Virgini, ut mereretur. Prodigiorum omnium est maximum, respondit mihi, quod, ut redderetur magnum hoc opus meritum Sanctissimæ Virgini, inventerit Deus omnes leges naturæ, volueritque illud dependere à liberâ dispositione ipsius voluntatis quod est privilegium incomparabile, quo excellit cæteras omnes Matres: Ipsemet Deus Pater, qui est Omnipotens, liber non est, ad dandum esse Filio suo Unigenito; sed quia elegit Sanctissimam Virginem, ut esset Mater ipsius, conferre ipsi voluit stupendam hanc libertatem, ut novam esse Filij sui Unigeniti ita dependeret ab ipsius voluntate, ut expetierit & expectaverit consensum illius: hanc dare vel negare liberum ipsi fuit, & hoc, ut magnum hoc opus ipsi totum esset voluntarium, adeoque etiam infinitâ quasi ratione meritorium. O potentiam admirabilem voluntatis liberæ, Virginis Sanctissimæ, quæ transcendit Dominium Dei in omnes creaturas suas, eoque extendatur usque ad ipsum esse Dei! pondera hoc bene.

Quid sit potentia obedientialis creaturarum parentium miracula. Admiramur in Deo potentiam quandam extraordinariam, quæ novit imperare creaturis, ut operentur res supra, vel etiam contra naturam suam; sic imperavit igni, ut refrigeraret tres pueros in for-

nace Babylonicâ; sic sapius imperavit mari, ut calcabile se præberet pedibus hominû, & inambulare sineret ipsos fluctibus suis: hæc virtus, quam confer Deus creaturis suis quæq; promptissimas ipsas reddit ad obediendû sibi, exigente occasione, contra propriam naturam, vocatur à Theologis potentia obedientialis: Hæc est, quæ facit illas admirabiles, omnesque extimulat ad vociferandum: Miraculum! miraculum!

Veniunt an unquam resurgere clarius conspecta sunt extraordinaria hæc Dei Omnipotentia, quam in Sanctissimâ Virgine! Facultates ipsius naturales naturæ non erant ad obediendû ipsius voluntati: Exempli gratiâ, facultates sentiendi, crescendi non dependent à libero arbitrio voluntatis, sed diti-guntur à necessitate secundum leges ordinarias naturæ; sed hæc habuerant potentiam quandam in Personâ ipsius, & omnino miraculosam, dum possedit ipsa Omnipotentiam Dei, quâ mandaret illis, ut obedirent & agerent supra vel contra naturâ suam, & facerent tot miracula, quotquot voluerat ipsa.

Siquidem ipsa voluit, & Virgineis ipsius uterus concepit, & genuit Filium absq; concursu alterius sexûs: Nonne hic magnus potentia obedientialis sit effectus? Ipsa voluit, & purissima ipsius Concepto suppeditavit Corpus Verbo Incarnato, quia Virginalem suam per-

ex ipsius mensuratur meritis? Iterum verum est: si interrogas me; quid igitur lucrabor ex hoc? respondeo tibi, nihil nisi cognitionem & confessionem tuam ignorantia: contentus hanc esto; & si affligat te consolare te saltem, quod

noveris, tantum esse ipsam, ut tibi absolute sit incomprehensibilis. Ne intermittas tamen, si velis experiri tertiam quandam mensuram, ut videas, an plura comprehensus sis ex illa. Ecce tibi eam!

ARGUMENTUM.

*Tertia mensura gloria Sanctissima Virginis est
ipsius amor.*

ARTICULUS IV.

Esdræ 4.
v. 5.

Ille, qui petebat ponderari sibi pondus ignis: *Pondera mihi pondus ignis*, probe noverat, res leves æquè habere pondus suum ac graves, pondusque non semper aliquam possidere gravitatem, eoque ignis, qui omnium Corporum est levissimus, suum habeat pondus, & etiam pondus maximum, quamvis omni careat gravitate. Est error vulgaris credere, pondus & gravitatem non esse nisi rem eandem: dicere quidem potes, quamlibet rem habere suum pondus, verum tamen non est, quamlibet rem, suam habere gravitatem.

Aug. in
Psal. 29.
*Pondus est
impetus cu-
jusque rei
sonantis ad
locum suum*

Sanctus Augustinus, omnium Patrum Ecclesie sapientissimus, nos eximit errore falsæ hujus opinionis, dum dicit, quod pondus omnium rerum in mundo aliud non sit, quam inclinatio, quam creator contulit cuilibet creaturæ, ut cuius semper tendat ad proprium

suum centrum, ut occupet ordinem & locum sibi ab ipsius Providentiæ assignatum: & ideo scriptum est, quod *fecerit omnia, in numero, pondere, & mensura*: Numerus vult innuere, quod omnes sint dispositæ in bono quodam ordine, velut unitates in numero, quarum qualibet proprium suum locum tenet, quem mutare non potest: pondus significat, ipsas omnes fortem habere inclinationem collocandi se in ordine suo, & occupandi proprium suum locum, quem tenere debent in numero operum Dei: Et mensura in-
sinuat nobis, ipsarum pondus esse ipsius mensuratum, juxta proportionem ordinis, qui ipsis servandus est: Ita lapis habet suum pondus, quo fertur in imum, & ignis habet suum pondus, quo fertur in altum; sed pondera ipsorum mensurata sunt illis; non enim oportet pondus lapidis tan-

Omnis ha-
beat pon-
dus suum,
& quid sit
hoc pon-
dus.

Pondus
moris
tri ergo
Dei ac
no
plum:
mor i
ergo an
mus no
tabit
peccati